

[Ebba Strange]

nemlig forbudet mod fremstilling, salg og distribution af børneporno, har slået fejl, om, at der ikke er blevet forsket, så det fortsætter, som det plejer.

Der står simpelt hen ikke noget i de bemærkninger, som man som ordfører kan bruge til noget. Nu har fru Pia Christmas-Møller så forsynet os med en hel masse andre ting i løbet af debatten, men hvis forslagsstillerne vil have en seriøs debat af et forslag, skylder de at forsyne det med nogle bemærkninger, som virkelig for alvor uddyber, hvorfor det er, at vi skal vedtage denne lovændring, og det fremgår ikke.

Derfor havde jeg besluttet, da jeg forberedte mig, at slutte mit indlæg med at bede justitsministeren om at foretage en række undersøgelser af, hvordan det egentlig er gået.

Nu var justitsministeren meget hurtig, og jeg kan slet ikke huske alle de undersøgelser, han ville sætte i gang, men det kan jeg slå efter, når jeg får fortrykket af forhandlingerne. Men i hvert fald var jeg meget tilfreds, for jeg tror, det er helt nødvendigt, at vi får noget ordentligt materiale som grundlag for at beslutte, om vi skal gå videre med det, som efter SF's mening er meget, meget alvorligt, nemlig at gå ind i folks hjem og se, hvad de har af bøger, film og video i reolerne, hvad de læser, og hvad de ser. Det er et så alvorligt indgreb i privatlivet, at jeg skal være meget overbevist om, at det har en fantastisk effekt på det, vi vil opnå. Begynder man først at sende politiet ind at se, hvad der står i folks reoler, hvor skal de så sætte grænsen?

Vi er nogle, der kan huske hele pornodebatten i 1960'ere, og hvad fortsætter det så med, når vi nu er startet med, at der ikke må være utugtige billeder, hvorpå børn optræder? Hvad bliver det næste? Man må selvfølgelig sige, hvad man vil fra denne talerstol, men hvis jeg hører, at jeg ikke vil beskytte børnene, vil jeg sige, at det passer ikke. Jeg vil gøre alt, hvad jeg kan, for at beskytte børnene, men jeg vil vide, at det, jeg gør, også er effektivt, og det er der intet i dette forslag der overbeviser mig om.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg synes altså, debatten bliver mere og mere forstemmende, efterhånden som den skrider

frem, for det er virkelig de reaktionære kræfter i Folketinget, der har slået sig sammen.

Argumenter som »det plejer vi ikke«, »vi har ikke haft en lovgivning på dette område, hvorfor så nu?«, »hvad er baggrunden for, at emnet tages op nu?«, og »hvorfor tog de borgerlige partier ikke emnet op, da de sad i regering?« fyger om os. Det er åbenbart komplet uacceptabelt, at nogle regeringspartier er blevet opmærksom på et problemfelt og gør noget ved det lige præcis på det tidspunkt, hvor de bliver opmærksom på det. Det synes jeg er lidt trist.

Fru Ebba Strange forsøgte at få mig til at indrømme, at vi skulle have ratificeret FN's børnekonvention i strid med vores opfattelse af eksisterende lovgivning. Det er ikke tilfældet. Der står i børnekonventionen, at de forskellige lande, som ratificerer konventionen, tilskyndes til at forbyde også besiddelse af pornografisk materiale, og det er da en opfordring, man kan tage og føle på. At vi så var nogle i den konservative gruppe, som troede, at vi rent faktisk havde et sådant forbud, bør da ikke hindre, at vi nu får rettet op på problemet. Lad os nu komme ned på jorden!

Må jeg ikke sige til fru Elisabeth Arnold, som syntes, det var en lidt mærkelig tone, der var blevet bragt ind i debatten, at det vist var fru Elisabeth Arnold, der selv startede de lidt mere barske bemærkninger her fra talerstolen. Fru Elisabeth Arnold sagde, at Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke var hjemme, da man skulle støtte ofrene for incest. Må jeg fortælle fru Elisabeth Arnold, at vi sidste år med 1 mio. kr. støttede et projekt for incestofre i Danmark, hvilket vi tilsluttede os i bred enighed med de øvrige forligspartier. Jeg synes altså, det var et lige lovlig luftigt angreb, fru Elisabeth Arnold kom med dér.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg har ikke sagt noget om, at vi ikke »plejer«. Selvfølgelig skal Folketinget kunne ændre lovgivningen, og det gør vi hver dag hele året rundt. Jeg har bare advaret imod, at man ændrer lovgivningen på for spinkelt et grundlag uden at vide, hvilken effekt det kan få på et så ømtåleligt område som indgreb i folks ret til at læse, hvad de gerne vil læse, og se de billeder, de gerne vil have i deres eget hjem. Det var dét, jeg reagerede imod.